

Vol vertrouwen

‘Heb jij ook een goed weekeinde gehad?’, vraag ik het meisje bij de bakker.

Ze lacht wat verlegen.

‘Ja’, zegt ze, ‘misschien een beetje een stom verhaal. Een paar vriendinnen lachten me uit toen ik het vertelde.’

Ze aarzelt even.

‘Zaterdag zag ik een lieveheersbeestje drijven in het waterbakje van mijn katten. Toen ik goed keek, zag ik ineens een pootje bewegen. Ik heb het beestje er voorzichtig uitgehaald. En heb wat suikerwater gemaakt en op mijn arm gesmeerd. Al vlug begon ze ervan te eten. Om de paar uur heb ik haar zo gevoerd. Ze bleef heel rustig zitten, ook als ze genoeg had gehad.

Zondag zag ik dat een vleugeltje gebroken is. Dus blijf ik haar maar voeren. Tot ze weer kan vliegen. Zij slaapt nu zelfs op mijn arm.’

Ze glimlacht bij de gedachte.

‘Toen ik gisteravond thuiskwam, leek het wel of ze blij was dat ik er weer was. Ging heel rustig op mijn hand zitten. Of liggen. Vol vertrouwen.’